

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๐**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่ฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ข้อ ๔ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อตนเองดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีศีลธรรมอันดีและประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ไม่กระทำการใดๆ อันนำความเสื่อมเสียมาสู่ตนเองและมหาวิทยาลัย

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

(๓) มีทัศนคติที่ดีต่อระบบราชการ และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

(๔) ดำรงตนเหมาะสมกับฐานะและตำแหน่งหน้าที่ พัฒนาบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าเชื่อถือของผู้ร่วมงานและบุคคลทั่วไป

ข้อ ๕ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพดังนี้

(๑) ศึกษาค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและทันสมัย

(๒) สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่นต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่ามาใช้

ข้อ ๖ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงานดังนี้

(๑) รักษาความลับของทางราชการ โดยเคร่งครัด

(๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว วิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร

เสียสละอดทน

(๓) อุทิศเวลาแก่ทางราชการ โดยเป็นผู้ตรงต่อเวลาและไม่เบียดบังเวลาราชการไปประกอบธุรกิจหรือเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

(๔) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเสียวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ข้อ ๗ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงานดังนี้

(๑) ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีต่อมหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ

(๒) มีความเสียสละ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย สังคมและประเทศชาติ

(๓) มีความรับผิดชอบและกล้านำการเปลี่ยนแปลงด้วยความบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์แก่

มหาวิทยาลัย สังคม และประเทศชาติ

ข้อ ๘ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ

ขยันหมั่นเพียร

(๒) ให้ความเคารพ เชื่อฟังและให้เกียรติแก่ผู้บังคับบัญชา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนและปฏิบัติตามผู้บังคับบัญชาให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ดังนี้

(๑) ดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกป้องคุ้มครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) ส่งเสริมผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีการพัฒนาตนเอง มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหน่วยงาน โดยคำนึงถึงความสามัคคีในหมู่คณะ

(๓) มีความเป็นธรรมในการพิจารณาผลงานของผู้ใต้บังคับบัญชาตามความรู้ความสามารถ พร้อมทั้งเคารพในความแตกต่างทางความคิด ความเชื่อและลัทธิศาสนา

(๔) ไม่พุดจาจุกหมิ่นเหยียดหยามผู้ใต้บังคับบัญชาและไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

ข้อ ๑๐ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงานดังนี้

(๑) เคารพและรักษาสีทิวของผู้ร่วมงานตลอดจนรับฟังความคิดเห็น

(๒) ให้คำแนะนำตลอดจนความช่วยเหลือในทางที่ถูกที่ควรต่อผู้ร่วมงานตามแนวทาง

กัลยาณมิตร

(๓) มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ร่วมงานเพื่อการพัฒนาสังคม โดยมุ่ง

ผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก

ข้อ ๑๑ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการดังนี้

(๑) รักและเชื่อมั่นในศักยภาพของศิษย์ที่จะได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ บนพื้นฐานของความแตกต่างของปัจเจกบุคคล

(๒) สอนศิษย์ทั้งเนื้อหาวิชาการ วิธีการพัฒนาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจและความเสมอภาค

(๓) จัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนการสอน

(๔) พัฒนาด้านการสอน โดยทำการศึกษาค้นคว้าติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและ

พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

(๕) ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์และผู้รับบริการ

(๖) ไม่เปิดเผยโดยมิชอบ ซึ่งความลับของนักศึกษาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๓) ไม่แสวงหาผลประโยชน์ใดๆ จากนักศึกษาหรือผู้รับบริการเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) ไม่ล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตน

(๕) ไม่สอนหรืออบรมนักศึกษาเพื่อให้กระทำการที่รู้หรือว่าผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ ๑๒ ข้าราชการพึงมีจรรยาบรรณต่อประชาชน ชุมชนท้องถิ่นและสังคมดังนี้

(๑) ให้บริการทางวิชาการอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยกัลยาณมิตร

(๒) อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการของบ้านเมืองที่ดี

(๓) มีความรับผิดชอบและกล้าชี้้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของสังคม และประเทศชาติด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๑๓ โทษทางจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(๑) การตักเตือน

(๒) การภาคทัณฑ์

(๓) การประณาม

(๔) การบันทึกในทะเบียนประวัติบุคคล

(๕) การงดขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๖) การห้ามขอตำแหน่งทางวิชาการภายในเวลาที่กำหนดตามความเหมาะสม

(๗) โทษอื่นที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดตามสภาพและความร้ายแรงของความผิด

การกำหนดโทษต้องคำนึงถึงสภาพความผิดและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๑๔ การกระทำผิดจรรยาบรรณในข้อ ๔(๒) ข้อ ๕(๒) ข้อ ๕(๔) และข้อ ๑๑(๖)(๗)(๘)(๙) เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การกระทำผิดจรรยาบรรณในข้อ ๔(๑) ข้อ ๖(๒) ข้อ ๘(๑) และข้อ ๕(๑)(๓) เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ข้อ ๑๕ กรณีข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดจรรยาบรรณหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๑๔ ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยพยานและ

ต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้นว่าการกล่าวหานั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๖ กรณีข้าราชการผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดจรรยาบรรณหรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดจรรยาบรรณในเรื่องที่มีได้กำหนดว่าเป็นความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี และหากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ไม่ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์บนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาเพื่อทำการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดหรือทำทัณฑ์บนแก่ข้าราชการผู้ใด ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงนอกเหนือจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น โดยให้คำนึงถึงความเป็นธรรมแก่ข้าราชการผู้นั้นด้วย

ในการพิจารณากรณีดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งข้อเท็จจริงแก่ข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณทราบอย่างเพียงพอพร้อมทั้งให้โอกาสข้าราชการผู้นั้นได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบอย่างเต็มที่

ข้อ ๑๘ การตักเตือนหรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้ทำเป็นหนังสือโดยระบุพฤติการณ์หรือรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณให้ชัดเจน และให้ผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณลงชื่อรับทราบการตักเตือนหรือการมีคำสั่งให้ดำเนินการ

การทำทัณฑ์บน ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(นายพลากร สุวรรณรัฐ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

หนังสือทักท้วง

เขียนที่.....

วันที่.....

ด้วย.....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
 ตำแหน่ง.....ตำแหน่งเลขที่.....สังกัด.....
 รับเงินเดือนในระดับ.....ขั้น.....บาท ได้ประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย
 ราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่าด้วยจรรยาบรรณข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย พ.ศ.
 ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดแห่งการประพฤติผิดจรรยาบรรณ คือ.....

 อันเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณข้อ.....จึงขอทำทักท้วงให้ไว้ต่ออธิการบดีว่า ข้าพเจ้าจะ
 ไม่กระทำความผิดเช่นนี้อีกและจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ หากข้าพเจ้ากระทำการอันเป็น
 การฝ่าฝืนทักท้วงที่ให้ไว้นี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัยและขอให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษแก่ข้าพเจ้าตามควร
 แก่กรณี

ลงชื่อ		ผู้ทำทักท้วง
()
ลงชื่อ		พยาน
()
ลงชื่อ		พยาน
()